

שְׁלֵשָׁה עֶשֶׂר שׁוֹפְרוֹת פִּי'וֹ שְׁקָלִים העדה

(א) יומא ל'ג, ב' (ג) מנחת כהן (ד, א) שם
 על א' (ד) שם טו, א' (ה) עין מנחות
 על א' וירושל' יומא פ"ד הלכה ו' ומדרש
 חיות פ' עמודי עשה כסף, (ו) יומא
 ב' ד המורה כ"ב (ז, ב) מנחות ק"א ק"ן
 ד המורה כ"ב, (ח) מנחות א'
 (ט) ובמס' ק"א (מנחות כ"ב, ג) ע"י
 (י) יומא דה א', פ' ע"י עירובין ל"ג, א'
 (יא) מ"ה, (כ) לפניה שם איתא לשון זה
 גבי מירון דשדריה עיטות לזכר את
 ירושלמי ועין רש"י במנחות ד' ע"ב
 והגהות מהרי"ב ז"ל ש, *

עין משפט נר מצוה

י"א א מ"י פ"א מצית הכמריה
 ה"י:
 ב ב מ"י פ"ק ד משקלים ה"ב:
 בא ג מ"י פ"ו ממעשר ה"א:
 בב ד מ"י פ"ק ד מעשרין ל"ט
 וב"מ:
 בב ה מ"י פ"ק ד מפאה"ק ה"ט:

נוסחת הבה"ל

(א) מן הקרבן ב' כי היה בלמטה
 על גלע המשקין ב' לבשר עגבד
 ר"י ברי' ר' כילו וזבן על שלמה
 כ"י ג' שם אית' כ"י מנחות
 ומקדש שיהיה ימיר על מנורה
 שמשע משע במנדר דרב וכן
 והכניסוהו כ"י: (ב) שלל שקל
 חומסקו כ"י: (ג) מביאה דמיה
 ונחמת כ"י י"ו ב' כ' ב' ש' א"ר
 צ"י צ"י כ"י א"ר ח' ליעזר ממני
 כ"י בלמה גרומה ר"ח אמר כמין
 כ"י: *

הגהות הגר"א

(א) י"ג ומנחם הכהן היה מן
 בלמטה מושך כלפי חוץ וכולו היו
 מורים משלים היטב ולפיכ' זכ"ל
 והשאר שנימנו מנתק. ובל"ח
 במספ' פ"ב דיומא וה"ב דייקא
 ה"ה"ה שם ע"ש י"ה ב' ב' ב' ב' ב' ב'
 מהלכות ב"ה ה"ה"ה ע"ש. וכ"מ
 ברכ"י ב"ה"ה שם שלל הכיח קמטה
 וכן לחוץ משמע חוץ דשלמן דמשה
 דנקט שלמן ומנורה ומאלו היה יכול
 לנתק יומר אבל לא היה משך
 משאר הלשונות וגי' הספרים חלק
 א"ח הי"ב שגוב הוא: (ב) בעל דין
 ה"י העמדי על ככל וע"י כ"מ מ"ח
 טעם גבון על שלל הגיה המאן בחוץ
 ה"ה"ה כ"י העבלי דכרו בקדש:
 *דו"ק:

גילוי הש"ס

(א) היינו ממנורה של משע אבל
 שאר המנורה משוכות חוץ מן המנחה
 ולכן אמרו ציומא דמנחה פגע בירשאל
 דלל היה מעביר אלא בשל מזה וזה
 אפשר לישב דברי הרמב"ם פ"ה
 ממשנה"ק ה"י"ד ע"ד מעשיהו"ב
 מנקושה"ב הרשב"א ע"י כ"מ ובל"ח
 *דו"ק:

תורה אור השלם

1. ויעש את מנרות הזהב עשר
 בנשפטים ויתן בהיכל חמש מימין
 וחדש משבואתו:
 2. דברי הימים ב' ד
 ושמרת את השלחן מחוץ
 לפרכת ואת המנרה בתי השלחן
 על צלע המשכן תימנה והשלחן
 תתן על צלע צפון:
 3. ומקטרים ל"ז עלות בבקב
 בבקב ובערב בערב וקטרת סמים
 וימערבת לחם על השלחן השחור
 והקטרת והקטרת לבער
 בערב בערב י"ב שמרים אגונה את
 משמרת ה' אלהינו ואתם עובדתם
 דברי הימים ב' י"א
 4. ואת המנרות ויתריהם ויתריהם
 במשפט לפני הדביר וזה סגור:
 והפרח והיתרות והתקלקלותם וזה
 הוא מכלות וזה:
 5. דברי הימים ב' ד
 ואת כל בל"ה:
 שמות לו כ"ד
 6. אָשָׁף הוּא אֲשֶׁם אֲשֶׁף לָיִן:
7. כ"ד אָשָׁף וְכַסָּף חֲטָאוֹת לֹא יִבָּא בָיִתְךָ לְבִלְתִּי וְיָדִי: מלכים ב' י"ז

בדרוס: ומנורה בלפון. ל"ג: משוך מן הכותל כנשי אמות ולפי לפון. שהיו שני כנשים הנושאים ב' סדרים הולכין זה בצד זה ומס' גורסין משוך ב' אמות ומתלה: בלמטה פנים. היינו בלמטה ההיכל כנשי אמות קדשים עמו ההיכל לרכי ארבעים וית קדשי ארבע אמות והמנחה היה עומד במתלה עשרים אמה על ההיכל המערביים: משלים פנים. כל ד מורה: ולפנים. לזד מערב והיינו כשנשבע בית קדשי קדשים עמו: הוא מלכות הוהב. פסוק הוא ד"ה וקמטרש מיה מלכות של הוהב וקמטר שכן כוול זה וזכ סגור שהיה לשלמה שאמר. עשר מנורות עשה ולכל אמת היה לר"ך אלף ככר כדמסוק: ל"ג: מנורה

ובמנורה בצפון והא תני השלחן^(א) היה נתון מוחצו היתר ולפנים מושך^(ב) מן הכותל ב' אמות ומחצה כלפי הצפון ומנורה כנגדו בדרום מוחצו הוהב היה נתון מן הצפון היתר חולק את היתר מוחצו ולפנים^(ג) מושך קמימטא כלפי (צפון) חוץ וברחן היה^(ד) נתון משליש הבית ולפנים עשר מנורות עשה שלמה שנאמר ויעש את מנורת הזהב עשר במשפטו ויתן בהיכל ה' מימין וה' משמאל אין תימר חמש בצפון וחמש בדרום והאלא אין המנורה כשירה אלא בדרום ושנאמר ואת המנורה נובח השלחן על ירך המשכן תימנה מה ת"ל חמש מימין וחמש משמאל אלא חמש מימין ומנורתה של משה חמש בלבד שנאמר ומונרות הזהב וגרותיה לבער בערב בערב ר' יוסה ב' ר' יהודה אומר כל כולם היה מבעיר שנא' ואת המנורות וגרותיהם לבער כמשפט לפני הדביר וזה סגור והפרח והנרות והמלקחים וזה הוא מכלות וזה תין' כילו וזכר של משה תני רב יהודה בשם אסי היה שלמה נוטל אף עכרי וזה ומכניסו לכור ומוציא' עד שהוא מעמידו על א' לקיים מה שנאמר וככר זה סגור עשה אותה וגו' תניא^(א) אומר רבי יוסי ב' רבי יהודה מעשה במנורה וזה שעשה משה במדבר והיתה יתירה דינר זהב והכניסוהו לכור שמונים פעם^(ב) ולאל חסרה כלום ויוות עד דלא יקום על ברירה הוה חסר סגין מן ד' קיים על ברירה לא חסר כלום:

הלכה ד מתני' ששלשה^(א) עשר שופרות היו במקדש וכתוב עליהן תקלין הרתין ותקלין עתיקין קנין וגוילי עולה לבונה וזה לכפורת ששה' לגובה תקלין הרתין שבכל שנה ושנה ועתיקין מ' (ב) שלא הביא אשתך שוקל לשנה הבאה קנין הן תורין וגוילי עולה הן בני יונה כולן עולות דברי ר' יהודה והכ"א קנין אחד הטאת וא' עולה גוילי עולה כולן עולות האומר^(ג) הרי עלי עציים לא יפחות משני תורין בלונה לא יפחות משה וזה לא יפחות מדינר זהב ושנה לגובה נדבה מה היו עושין בה לוקחים בה עולות הבשר לשם בעורות לכהנים וה^(ד) מדרש דרש יהודיע כהן גדול אשם הוא אשום ואשם לה' זה הכלל כל שהוא בא משם הטאת ומשום אשמה ילקח בהן עולות הבשר לשם והעורות לכהנים ומצאו שני כתובין קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר^(ה) ככס אשם וככס הטאת לא יובא בית ה' לכהנים יהיו: גמ' תניא^(א) אומר ר' יהודה לא היה שורף של קנין בירושלם מפני התערבות שמוא תמות אחת^(ב) ונמצא דמי הטאות מיתרות מעורבות בהן והתניא^(ג) האשה שאמרה הרי עלי קן (ד) מביאה דמי קן ונותנתו בשופר ואובלת

הלכה ד מתני' ששלשה^(א) עשר שופרות היו במקדש וכתוב עליהן תקלין הרתין ותקלין עתיקין קנין וגוילי עולה לבונה וזה לכפורת ששה' לגובה תקלין הרתין שבכל שנה ושנה ועתיקין מ' (ב) שלא הביא אשתך שוקל לשנה הבאה קנין הן תורין וגוילי עולה הן בני יונה כולן עולות דברי ר' יהודה והכ"א קנין אחד הטאת וא' עולה גוילי עולה כולן עולות האומר^(ג) הרי עלי עציים לא יפחות משני תורין בלונה לא יפחות משה וזה לא יפחות מדינר זהב ושנה לגובה נדבה מה היו עושין בה לוקחים בה עולות הבשר לשם בעורות לכהנים וה^(ד) מדרש דרש יהודיע כהן גדול אשם הוא אשום ואשם לה' זה הכלל כל שהוא בא משם הטאת ומשום אשמה ילקח בהן עולות הבשר לשם והעורות לכהנים ומצאו שני כתובין קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר^(ה) ככס אשם וככס הטאת לא יובא בית ה' לכהנים יהיו: גמ' תניא^(א) אומר ר' יהודה לא היה שורף של קנין בירושלם מפני התערבות שמוא תמות אחת^(ב) ונמצא דמי הטאות מיתרות מעורבות בהן והתניא^(ג) האשה שאמרה הרי עלי קן (ד) מביאה דמי קן ונותנתו בשופר ואובלת

בכל פעם הכניס דוה עד דלא קאים על ציוריו אבל כשקאים על ציורו לא חסר כלום: **מתני' ד** מתני' ששלשה עשר מנורות היו במקדש וכתוב עליהן תקלין הרתין ותקלין עתיקין קנין וגוילי עולה לבונה וזה לכפורת ששה' לגובה תקלין הרתין שבכל שנה ושנה ועתיקין מ' (ב) שלא הביא אשתך שוקל לשנה הבאה קנין הן תורין וגוילי עולה הן בני יונה כולן עולות דברי ר' יהודה והכ"א קנין אחד הטאת וא' עולה גוילי עולה כולן עולות האומר^(ג) הרי עלי עציים לא יפחות משני תורין בלונה לא יפחות משה וזה לא יפחות מדינר זהב ושנה לגובה נדבה מה היו עושין בה לוקחים בה עולות הבשר לשם בעורות לכהנים וה^(ד) מדרש דרש יהודיע כהן גדול אשם הוא אשום ואשם לה' זה הכלל כל שהוא בא משם הטאת ומשום אשמה ילקח בהן עולות הבשר לשם והעורות לכהנים ומצאו שני כתובין קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר^(ה) ככס אשם וככס הטאת לא יובא בית ה' לכהנים יהיו: גמ' תניא^(א) אומר ר' יהודה לא היה שורף של קנין בירושלם מפני התערבות שמוא תמות אחת^(ב) ונמצא דמי הטאות מיתרות מעורבות בהן והתניא^(ג) האשה שאמרה הרי עלי קן (ד) מביאה דמי קן ונותנתו בשופר ואובלת

ובס פסח ומתנין דמנחות (פ"ג ב') כותיה דרבי ואלו אורחא דירושלמי להאריך בשלפולא שלל ארבעה דהלכה: ה"ג מני השלחן היה נתון מוחצו ולפנים מושך מן הכותל ב' אמות ומחצה שהיה לרכי ארבעים והייתה אשך כנה שלמה וגו' ומתחילין כ"ה היה עשרים כדמיה ולפני הדביר עשרים אמות וגו' והיה לרכי ארבעים כדמיה ארבעים בלמטה היה הבית הוא ההיכל לפני השולחנות היו נתונים עשרים אמה של היכל של ד' הדביר הוא מחצו ולפנים חצו ההיכל שהוא ח': משוך לו'. מן הכותל לפנים ב' אמות ומחצה של עשרים הכהנים הנושאים ב' סדרים וכולן הלכו זה בצד זה משלים מנחות דמנחות שהיו מדרגין ב"ה והלויין ב' ב' עניין ב' אמות ומחצה דמנתי גבי בני ארון במנחות שם: ומנורה בגדול צדוה. כדמיה את המנורה נכח השלחן וגם קן הימה משוכה מן הכותל דמנתי ב"ה ומחצה כ"ה יומא ש': ומנחה הוהב השלחן מושך לפני חוץ. לזד חוץ ובייתא ז' למ"ד מנחה ומערב מומחה ודכחוהו התוס' מנחות שם: וזוהו היו נתונים משלים פנים ולפנים. כמשפט ב' דדברי גם כן או חו' בלמחות כולן משלים הבית וכדמנתי בצבלי שם: כילו וזבן על שלמה. מנחות (פ"ג ב') פריך הים והכניס וכל לז' כו' אל כסף נחש צימי שלמה למנחמה ועשה סגור חומסקו: מימין לזכר לו' על א'. לכל מנורה עשה כן וכה במנחות שם והכי דייקא קלח אה טבור אמות: ה"ג מנורות מקדש. וכ"ה במנחות שם וגי' הספרים שיעזר ניכר: ולא חסרה כלום. וקמטר שלל חקשי ממה שאמר שהיה חסר